

Itt van az ősz, itt van újra...

Szép, mint mindig énnekem—mondja a költő. Költői szemmel csodálni az őszi napok színpompáját, valóban lelket felüdítő szépséget jelent. És nemcsak a természet szépsége miatt lehet szeretni az őszi napokat, hanem azért is, mert ilyenkor elmúlik a nyári forróság, zöldség és gyümölcs beérik, megtelnek a magtárak, pincék, kamrák, ismét jó reménységgel lehet előretekinteni egy új esztendőre.

Új esztendőt írunk, mondunk, mert az ismert naptári esztendő-felosztás mellett (januártól decemberig), igen gyakran az ősszel kezdődő felosztást használjuk.

Ősszel kezdődik az iskolai év. Minden ősszel új kezdet, új ismeretek meghódítása, új tervek, remények. Szinte mindenkit érint az iskola kezdete, nemcsak diákok készülnek várakozással vagy éppen kedvtelenül az iskolára, hanem szülők, nagyszülők, rokonok egyaránt részt vesznek a kezdés előtti napok izgalmaiban, készüléskor, vásárlásban. Hiszen jön az új év az iskolában.

Oktatók és diákok szájából egyaránt lehet hallani olyan véleményt, hogy teher az iskola, ezért itt van az ősz, de nem szép számukra.

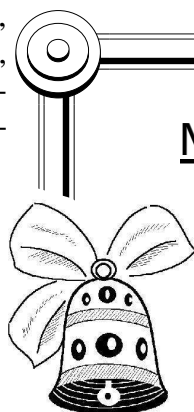
A Példabeszédek könyvében olvashatunk arról, hogy a bölcs és értelmes ember öregbíti tudását, érett tanácsokat szerez, számára a tanulás egy lehetőség. Aki nem sajnálja a fáradságot és törekvést a holtig való tanulásra, az bölcseséget és értelmet szerez, így mondhatja nemcsak az őszre,

hanem az ehhez kapcsolódó és mégis időben egész évre kiterjedő tanulásra is: szép, mint mindig énnekem.

A mezőgazdasági felosztás is ősztől következő nyárig számolja az esztendőt. Ősszel kezdődnek meg a szántások, vetések, a jövő év kenyerének a biztosításáért való küzdelem, majd fáradságunk és munkánk után nyáron és kora ősszel számítunk az eredményre, a termés betakarítására.

Ebben az esetben is lehet különböző megközelítés szerint szeretni avagy nem szeretni az ősz. Lehet csak azt látni és hangoztatni, hogy noha a mezőgazdaságban mindig van tenivaló, de ősszel talán sokkal

(Folytatás a 2. oldalon)

Megkezdődött az iskola

Minden kisdia-
nak kívánunk jó
tanulást az új
tanévben, oktatóknak,
tanároknak, szülőknek
sok erőt, bölcsességet
a gyermekek oktatásá-
hoz és neveléséhez!

Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat. (Pld.1,5)

több, mint máskor. Kinek van ideje és ereje arra, hogy csodálja az ősz szépségét, véget nem érő feladataink elvégzésére kell összpontosítanunk. És mégis. A zsoltárvers kívánkozik ide: el ne feledd, mennyi jót tett veled.

Lehet úgy is látni feladataink sokaságát, hogy sok a dolog, mert sok áldást adott nekünk Isten. Hála legyen az Úrnak, hogy van mit dolgozni, van mit betakarítani, van mit adni az állatoknak a télen, és lesz mit tenni a család számára is az asztalra a következő év során. Itt van az ősz, vele együtt jön a sok feladat, de alkalom is a hálaadásra, Isten jóságának megtapasztalására, hogy el lehessen mondani: szép, mint mindig énnemem.

Az egyházi esztendő sem követi a naptári beosztást. Az egyházi év késő ősszel, adventkor kezdődik, és következő adventig tart. Krisztus várása, majd karácsony nyitja az egyházi évet, és a reformáció az ünnepek között az utolsó ebben a sorrendben. Miután megvolt az őszi munkálatok nagy része, és mindenki egy kis számadást készített, miből mennyi termett, mennyi van eltéve, milyen eredménnyel zártuk a mezőgazdasági évet, utána egy lelki leltározásra is sor kerülhet. Adventtól adventig mennyi termett? Van-e gyümölcs? Pál apostol ezeket nevezi lelki gyümölcsöknek: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Ezeket sikerült már betakarítani? Ott vannak a lélek kamrájában, elő lehet őket venni? Az egész éven át tartó igei magvetés beérett már az életünkben? Bár sok gyülekezeti tag mondhatná el: itt van az ősz, földi és lelki gazdagodást jelent, ezért szép, mint mindig énnemem.

EGYMÁS TERHÉT HORDOZZÁTOK

Ezzel az újszövetségi igével fordult az Erdélyi Református Egyházkerület a gyülekezetek felé, kérve, hogy lehetőségeink szerint adományokkal segítsük az udvarhely-széki árvízkárosultakat. A Mezőköbölküti Református Egyházközség ebben az esztendőben harmadik alkalommal szólította meg a híveket adománygyűjtés céljából. Gyűjtöttünk az ázsiai szökőár túlélőinek (8 millió 310 ezer lejt), a temesvári árvízkárosultaknak (5 milliót), most pedig a székelyföldi árvízkárosultakért kértük az adományokat. Istennek legyen hála, hogy abból a kevésből, amink van tudunk segíteni azokon, akik nagy veszteséget éltek át. Adja az ÚR, hogy a pénzbeli segítségen túl érezzék meg, törődünk egymással, imádkozunk egymásért, hiszünk abban, hogy Isten átsegíti a szenvedésen őket. Minden testvérünknek köszönjük az adományt:

II. körzet

Lakatos István	5
Lakatos György	5
Deák Zsuzsa	5
Lakatos Mihály	5
Újlaki Dezső	2
Újlaki Róza	1
Lakatos Dezső	5

IV. körzet

Lakatos Géza	10
Rigó Zoltán	5
Deák Ferenc	5
Kiss Sándor	5
Nagy Mihály	5

V. körzet

Lakatos Csaba	5
Lakatos János	10
Lakatos János	10
Deák Eszter	5
Jánosi György	5
Kis Eszter	10
Újlaki Anna	5
Kis Anna	5
Lakatos Levente	10

VI körzet

Kis Etelka	2
Foris Ferenc	10
Rigó György	5
Nagy Árpád	5

Újlaki János	5
Deák György	10
Rigó Anna	5
Lakatos Veronka	5
Rigó Márton	10
Deák Erzsébet	10
Kis Tibor	5

VII. körzet

Móriczi György	10
----------------	----

VIII. körzet

Lakatos István	20
Deák Gyuszi	10
Lakatos Ödön	10
Kiss Zsuzsa	3
Lakatos Sándor	2
Deák Elemér	5
Moldován György	10
Kovács István	10

IX. körzet

Kis Dániel	50
Lakatos Dániel	10
Lakatos Antal	10
Kis Lajos	10
Lakatos György	10

Összesen 365 új lej.

Hisszük, az Ige szerint, hogy kölcsön ad az Úrnak, a ki kegyelmes a szegényhez; és az ő jótételményét megfizeti néki. (Pld.19,17)

Új tanév tiszta épületben

Sokan gondolják, hogy ha a képzeletbeli társadalmi ranglétra bizonyos fokára elérték, akkor számukra már nem szükség másokon segíteni, főleg feltétel nélkül és semmit nem várva cserébe. Ők nehezen veszik észre, ha valakinek szüksége van a segítségre, könnyedén elintézik, mondván, ez nem az én dolgom.

Istennek legyen hála, hogy Köbölkúton vannak asszonyok, akik az ÚR nevében tudnak segíteni. Noha nekik is van otthon tennivalójuk, de le tudtak mondani néhány órára egyébről, és eljöttek segíteni az iskolába, hogy a takarítást közösen végezzük el, tiszta épületben kezdhesék gyermekeink az új tanévet. Ezzel, anélkül, hogy észrevették volna, első sorban Istennek engedelmességek, hiszen az Úrnak való engedelmesség nem beszédből áll, hanem cselekedetekből. Az ÚR áldása legyen minden segítőkész asszony életén: Deák Reményke, Lakatos Márta, Lakatos Tünde, Lakatos Ilonka, Lakatos Emma, Deák Cătălina, Nagy Mirela, Újlaki Nagy Juliánna, Lakatos Reményke, Nagy Teréz, Debreczeni Enikő, Nagy Emma, Lakatos Irma, Deák Ilona, Lakatos Erzsébet, Kovács Cecília. Örömmel kezdhettük így az új tanévet, iskola és óvoda egyaránt tiszta, friss és szép.

Kovács Cecília óvónő

Szeptembertől megkezdődtek a válasórák és kátéórák. Szeretettel hívjuk gyermekeinket ezen alkalmakra:

- **Vallásóra** minden vasárnap 16 órától.
- **II. éves konfirmációi előkészítő** szombaton 9 órától.
- **I. éves konfirmációi előkészítő** szombaton 12 órától.

Imasarak

Kegyelmes ÚR Jézus Krisztus! Gyenge vagyok, vonj magamhoz, mert ha nem vonsz, nem tudlak követni. Adj erős lelket, amely kész arra, hogy segítségeddel kövessen, jóllehet a test erőtlén. Mert nélküled nem tehetek semmit, legkevésbé pedig azt, hogy érted balálba menjek. Adj készséges lelket, az igaz hitben rettenthetetlen szívet, bizonyos reménységet, hogy érted türelemmel és örömmel tegyem le az életemet. Ámen.

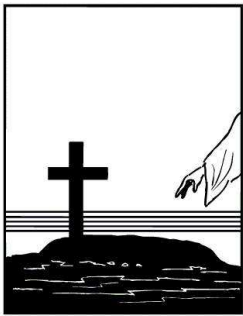
A földi dolgokat ismernünk kell ahhoz, hogy szerethessük őket, az isteni dolgokat azonban szeretnünk kell ahhoz, hogy megismerhessük őket.

B. Pascal

Husz János (1369-1415)

Megmarad a hit, remény, szeretet

Ez az Ige hangzott el vigasztalásként Lakatos György testvérünk temetésén. Az 56 évesen elköltözött atyánkfiát szeptember 17-én kísértük utolsó földi útjára. A gyászoló családnak, de minden gyülekezeti tagnak is szólt a biztatás: ne csak a veszteségeinket számolgassuk, fájdalmas szívvel állapítva meg, hogy mennyi minden

elvesztünk, hanem emeljük szemünket, hitünket Istenhez, aki megvigasztal minket, és maradandó értékekkel ajándékozza meg minden gyermekét: hittel, reménnyel, szeretettel.

A Második Helvét Hitvallás

2. fejezet: A Szentírás magyarázata, az egyházi atyák, zsinatok és hagyományok

Az Írásnak csak azt a magyarázatát ismerjük el igaz keresztyén értelmű magyarázatnak, amely magából az Írásból van véve (annak a nyelvnek szelleme szerint, amelyen írták azt, valamint a körülmények szerint mérlegelve és a hasonló vagy eltérő, több és világosabb helyeknek egybevetésével kifejtve), amely egybevág a hitnek és a szeretetnek regulájával és kiváltképpen szolgálja Isten dicsőségét és az emberek üdvösségét.

Ezért nem tűrjük, hogy a vallási vitás kérdésekben vagy a hit dolgaiban pusztán az Atyák véleményeivel vagy a zsinatok végzéseivel akarjanak bennünket sarokba szorítani, még kevésbé, hogy bevett szokásokkal vagy éppen az egy véleményen levőknek sokaságával vagy egy nagymúltú szabállyal érveljenek ellenünk.

Hasonlóképpen elvetjük azokat az emberi hagyományokat, amelyeket jóllehet tetszetős elnevezésekkel ékesítenek fel, mintha isteni és apostoli hagyományok volnának, melyeket az apostolok előszóval és mintegy apostoli férfiak, az őket felváltó püspökök keze által adtak át az egyháznak, mégis egybevetve a Szentírással, attól eltérnek és éppen ezzel az eltérésükkel árulják el, hogy semmi közük sincs az apostolokhoz.

Voltak annakidején a zsidóknak is régiektől származó hagyományai, de azokat erősen megcáfolta a mi Urunk, kimutatva, hogy azoknak megtartása útjában áll az Isten törvényének és ezekkel hiába tisztelik Istent (Máté 15:1 skk., Márk 7:1 skk.).

Ősszel

Atyám, a te kezed soha el nem fárad.
Telerakta megint gyümölcssel a fákat,
Szőlőtőre fürtöt
Szép sorjába fűzött,
Ki ne magasztalná isteni munkádat!

Mennyei jóságod bőségét kitarja:
Hegy-völgy az emberek gazdag éléstára.
Áldás mosolyog ránk,
Felvidámúl orcánk,
Édesen legyinti az örömmek szárnya.

Porszem vagyok én csak ezen a világon,
De kegyelmed érzem, nagyságodat látom,
Dicsérve dicsérlek
Mindig, amíg élek,
Fejemet meghajtva, szent nevedet áldom.

Pósa Lajos